

ਪਾਨ ੧ ਵਰਤੋਂ....

झायव्हरशी पगा मनेजरच्या प्राणावर...

सागर कोठाळे याने देन महिन्यापुर्वी आणलेल्या खडीच्या हिंशेबाबत
७५ रुपये कमी दिले होते. ते ७५ रुपये वाहन चालक सागर कोठाळेव
याच्याकडून खर्च झाले होते. त्यावरुन मैनेजर गोपाल अग्रवाल आणि
वाहन चालक सागर कोठाळे यांच्यात वाद झाला होता. या वादात
मैनेजर असलेल्या गोपाल अग्रवाल यांनी सागर यास शिवीगाळ केरळ
व कामावरुन काढून देखील टाकले होते.

कामावरुन काढून टाकल्याचा राग सागरच्या मनात होता. परत त्यापेक्षा जास्त राग त्याला अग्रवाल यांनी अपशब्द बोलल्याचा आल होता. ते अपशब्द सागरच्या जिळ्हारी लागले होते. कामावरुन काढून टाकणे हा कामाचा भाग होता. मात्र अपशब्द बोलणे हे सागरच्या मनाला रुचले नव्हते. त्यापले संधी साधन मैनेजर गोपाल अग्रवाल यांन

रुचल नव्हत. त्यामुळ सधा साधून मनजर गोपाल अग्रवाल याने चांगलाच धडा शिकवण्याचे त्याने मनाशी ठरवले होते. व्यवस्थापक गोपाल अग्रवाल यांचे ते शब्द कायम सागरच्या मनात भिनत होते आणि कानात घुमत होते. त्यामुळे त्याच्या मनातील खदखद काही केल्यांनी थांबत नव्हती. आता गोपाल अग्रवाल यास कायमचे संपर्वण्याचा सागरने मनाशी विचार पक्का केला होता. त्यासाठी तो योग्य वेळेची वाट बघत होता. जेमतेम परिस्थिती असलेल्या सागर कोठाळे याने गोपाल अग्रवाल यास मारण्यासाठी देशी कट्टा विकत घेण्याचा विचार केला व तो विचार अमलात देखील आणला. देशी कट्टा विकत घेण्यासाठी त्याने आपलर्ला दुचाकी मध्यस्तामार्फत केवळ तिन हजार रुपयात विकली. त्याच मध्यस्तामार्फत त्याने मध्यप्रदेशातून देशी कट्टा विकत घेतला. हार्ता आलेल्या देशी कट्ट्याची त्याने आधी ट्रायल घेवून पाहिली. एक राऊंड हवेत फायर करून पाहिल्यानंतर तो कट्टा काम करत असल्याची सागरच्या खात्री झाली. त्यानंतरच त्याने तो विकत घेतला. काही दिवसांनी सागर यास पुन्हा त्या खदानीवर तातपुरते काम मिळाले. काम मिळाले असलेले तरी सागरच्या मनात गोपाल अग्रवालबद्दल राग कायम होता. तो गोपाल अग्रवाल याच्या प्रत्येक हालचालीवर लक्ष ठेवून होता. खदान

हे त्याला सुचत नव्हते. तो रात्रभर व सकाळपर्यंत तिच्या पोली

सामवार दि. १८ जानवारा २०२९ त शववार दि. २४ जानवारा २०२९ **क्रिम क सद्या**

मुनार हा राजू याला ठरल्याप्रमाण वाळुच्या धंदयातून मळणाऱ्या रक्खेपैकी दहा हजार रूपये देऊ लागला होता. आता मुनीर हा वाळुच्या धंदयात जम बसवित असताना तो मिरजेत राजू याच्याबरोबर न राहता. मिरजेपासून जवळच असणाऱ्या बोलवाड गावात राहू लागला होता. ताकारी-म्हैशाळ प्रकल्प हा कृष्णा नदीवरील बोलवाड नजीक असल्याने येथे मोठ्या प्रमाणात वाळूचा उपसा कृष्णा नदीच्या पात्रातून होत असतो. म्हणून मुनीर हा बोलवाड येथे राहत होता. तसेच मिरज बोलवाड अंतर्गत हे ४ ते ५ कि.मी अंतरावर असल्याने त्याचे मिरजेत ही येणे जाणे होते. त्याचा वाळूच्या धंदयात बन्यापैकी जम बसला होता. त्यातच अलिकडे मुनीर याने राजू याला दरमहा देत असलेले दहा हजार रूपये देणे ही बंद केले होते. तो मिरजेत येऊन देखिल त्याला भेट नव्हता. त्याचा मोबाईल फोन देखील तो उचलत नव्हता. त्यातून राजूला मुनीर विषयी शंका येऊ लागली होती. सर्व काही सुरळीत सुरू असताना अचानक त्याने रक्कम देणे बंद केल्याने राजूने एकदा त्याची भेट घेऊन या विषयी विचारले असता. त्यावेळी मुनीर याने त्याला काही तरी सांगून वेळ मारून नेली होती. अशातच दोन चार महिने गेले.

त्यातच राजू गैस याला मुनीर याने मांगले गावातील एक गुंठा जागा

परस्पर विकल्पाचे समजले होते. त्यामुळे तो त्याच्यावर चिडून होता. कारण ती एक गुंठा जागा मुनीर याने राजूला देण्याचे कबुल केले होते. पण त्याने तसे न करता ती जागा परस्पर विकली होती. याबाबतही राजू याने मुनीर याची भेट घेऊन त्याला विचारले असता मुनीर राजूने केलेले उपकार विसरून उलट त्याच्याबरोबर भांडण काढून त्यालाच शिवीगाळ करू लागला. त्यावेळी राजूने काय ओळखले होते. मुनीर याने आपल्याला फसवले आहे याची त्याला जाणीव झाली. आता त्या दोघात या कारणावरून सारखे वाद आणि भांडण होऊ लागले. या भांडणात दोधे ही एकमेकांच्या अंगावर जात होते. आता मुनीर याला कायमचा धडा शिकवयालाच पाहिजे असा विचार राजू करीत होता. त्यामुळे तो तशी संधीची वाट पाहू लागला होता. दोघांना ही दारू पिण्याचे व्यसन असल्याने दोधेही दररोज कुठल्या ना कुठल्या बारमध्ये भेट होते. त्यावेळी फक्त त्या दोघात नाते असल्याने वर वरचे बोलणे होत होते. पण दोधेही एकमेकाविषयी मनात खुत्रस ठेवून होते. त्या दोघात पैशाचा विषय निघत होता. पण त्यातून मार्ग काही निघत नव्हता.

श आले.आणि उत्तम चौगले यांच्या खुनाचा छडा

जाण्यासाठी निघत होता. याची माहिती सागरने माहिती करून घेतलर्ला होती. गोपाल अग्रवाल याचा गेम करण्यासाठी त्याने त्याचे अजून तिन मित्र तयार केले होते. गोपाल अग्रवाल याचा वाढदिवस २६ डिसेंबर रोजी होता. त्याच रात्री त्याचा कायमचा गेम करायचा हे सागरने ठरवले बोराव मंजू येथील एका खदानीत गोपालचा वाढदिवस साजरा करण्यात आला. या कार्यक्रमात सागर व त्याचा एक साथीदार असे दोघे जेण हजर होते. वाढदिवसाच्या कार्यक्रमात गर्दी असल्यामुळे गोपाल यास मारल्यानंतर पकडले गेल्यास काम अवघड होईल अशी भिती सागरला बाटू लागली. त्यामुळे त्याने तो विचार बदलला.

अंबादास राठोड (रा. कातखेड), लखन वसंता राठोड (रा. कुंभारी) रणधीर भारत मोरे (रा. राहुल नगर शिवनी) हे चौधे राष्ट्रीय महामार्गवारील हॉटेल महाकाली भागात फिरत राहिले. सर्व जण गोपालच्या हालचालींवर लक्ष ठेवून होते. अकोला गावाच्या दिशेने जातांना वाटेट एका हॉटेलवर गोपाल अग्रवाल यांचा मद्यप्राशनाचा कार्यक्रम होतो हे सागर यास माहिती होते. सागरसह चौधे जण गोपालच्या सव्हालचालींवर लक्ष ठेवून होते. रात्री नऊ वाजता दुचाकीवर निघालेल्या गोपाल अग्रवाल यांचा पाठलाग करण्यात आला. सागरने काही अंतर पार केळ्यानंतर गोपाल अग्रवाल यास गाठले. अगदी जवळून त्याने गोपालच्या मानेवर गोळी झाडली. कटूत्यातून सुटलेली गोळी बसताच हा घातपाताचा प्रकार असल्याचे गोपालच्या लक्षात येण्यास वेळ लागला नाही. लागलीच सागरने दुसरा फायर केला. मात्र यावेळी नेम चुकला होता. कटूत्यातील गोळ्या संपल्या असल्या होत्या मात्र पहिल्याच गोळीत गोपाल जमीनीवर कोसळला होता. तडफडणाऱ्या गोपालच्या डोक्यावर सागरने वजनदार कटूत्याचा वार केला. कार्हाई क्षणातच गोपाल अग्रवालचा मृत्यु झाला. गोपाल अग्रवाल यांच्याजवळ असलेल्या बैंगत दिड लाख रुपये होते. ती बैंग घेवून सर्व जण पसार झाले. या घटनेची माहिती मिळाल्यानंतर एमआयडीसी पोलिस स्टेशनचंदे पो.नि. वानखेडे, स्थानिक गुन्हे शाखेचे पोलीस निरीक्षक शैलेश सपकाळ, पोलीस अधीक्षकांच्या स्कॉडमधील पोलीस निरीक्षक विलासपाटील, वाहतूक शाखेचे पोलीस निरीक्षक गजानन शेळके, खदानठाण्याचे पोलीस निरीक्षक खेंडेराव यांचा ताफा घटनास्थळी दाखल झाला. काही दिवसांपूर्वी मयत गोपाल अग्रवाल व सागर कोठाक्यांच्यात वाद झाला असल्याची माहिती पोलिस पथकाला समजली सागर कोठाळे याला अलगद पकडण्यासाठी त्याच्या आई आणि प्रेयसी अशा दोघींना चौकशीकामी पोलिस पथकाने ताब्यात घेतले आपली आई आणि प्रेयसी यांना ताब्यात घेतल्याचे समजताच समजताच सागर पोलिसांना शरण आला. त्यानंतर त्याच्या आई व प्रेयसीला सोडून देण्यात आले. सागरला अटक केल्यानंतर त्याच्या इतर मित्रांची नावे चौकशीत पुढे आली. त्यांना देखील अटक करण्यात आली. याप्रकरणी एमआयडीसी पोलिस स्टेशनला गु.र.न.४२७/२०१८ भा.द.वि. ३१४, ३०२ व ३२५ नुसार गुन्हा दाखल करण्यात आला पुढील तपास सुरु आहे.

संशयाने प्रेमाचा घात केला..

मोकळ्या मनाची अर्चना महाविद्यालयात इतर मुलामुर्लीसोबत बोलत असे. त्यामुळे तन्मय आता तिच्या चारित्र्यावर संशय घेवू लागला वास्तविक बालवयापासून दोघे एकमेकांवर प्रेम करत होते. त्यामुळे तन्मयला तिच्यावर संशय घेण्याचे काही कारणच नव्हते. मात्र संशयाचे भुत एकदा चढले की लवकर उतरत नाही असे म्हणतात. संशयाला काही औषध देखील नसते. तन्मयच्या बाबतीत देखील तसेच झाले त्याचा अर्चनावर संशय बळावू लागला. दोघेही आपले गाव सोइला नाशिक येथे रहत होते. बुधवारी १३ जानेवारी रोजी दुपारी तिन वाजत तन्मयने अर्चनाला सीबीएस नजीक असलेल्या हॉटेल सिटी पैलेसमधे आणले. या ठिकाणी त्याने रुम बुक केली. दोघांनी आपल्या आधार कार्डची झेऱूकस प्रत हॉटेलच्या रुम बुकिंगसाठी दिली. दोघेही सज्जान असल्यामुळे त्यांना हॉटेलची रुम मिळण्यात अडचण आली नाही हॉटेलच्या रुमगील एकांत मिळाल्यामुळे आता तन्मयच्या मनातील संशय दुर होईल व साधकबाधक चर्चा होईल असे अर्चनाला वाटले होते. मात्र झाले वेगळेचे. तन्मयने पुन्हा आपल्या मनातील संशयाचे

करावे हे त्याला सुचत नव्हते. तो रात्रभर व सकाळपर्यंत तिच्या मृतदेहाजवळ तसाच बसून राहीला. दुसऱ्या दिवशी त्यांना रुम सोडायची होती. मात्र ती मृत झाल्यामुळे सुन्न झालेला तन्मय तसाच रुममध्ये बसून राहीला. अखेर त्याचा घिर सुटला. त्याने तिच्या नातेवाईकांना फोन करून घडलेल्या घटनेचा वृतांत कथन केला. तिचे आई वडील तिला घटनेच्या आदल्या दिवसापासून फोन लावत होते. मात्र तिचा फोन लागत नव्हता. त्यामुळे ते देखील हैरान झाले होते. दरम्यान तन्मय याचाच फोन त्यांना आला. तन्मयने घडलेला प्रकार कथन करून मला वाचवाच अशी विनवणी केली. आपल्या मुलीचा मृत्यु झाल्याची माहीती मिळताच तिचे वडील व काही नातेवाईक नाशिकला धडकले. आल्या आल्या त्यांनी हॉटेलच्या त्या रुममधे धाव घेतली. त्यांची धावपळ बघून हॉटेलचे कर्मचारी देखील त्यांच्या मागेमागे आले. सर्वांनी आत प्रवेश केल्यावर खरा प्रकार सर्वांना समजला.

लागलाच या घटनचा माहिता हाटल प्रश्नसानान सरकारवाडा पोलिसांना कळवला. माहिती मिळताच उपआयुक्त अमोल तांबे, संग्रामसिंह निशाणदार, वरिष्ठ पोलिस निरीक्षक हेमंत सोमवंशी यांच्यासह पोलिस अधिकारी व कर्मचारी वगाने घटनास्थळी धाव घेतली. मयत अर्चनाच्या वडीलांनी दिलेल्या फिर्यादीनुसार सरकारवाडा पोलिसात अर्चनाच्या मृत्यू प्रकरणी तन्मय विरुद्ध खूनाचा गुन्हा दाखल करण्यात आला. मुलीचा मृतदेह बघून अर्चनाच्या वडीलांसह नातेवाईकांनी तन्मयला मारण्यास धाव घेतली मात्र पोलिसांच्या हस्तक्षेपाने त्याचा बचाव झाला. संशयित तन्मय हा अर्चनावर शालेय जिवनापासून प्रेम करत होता. दोघेही सोबतच शिक्षण घेत होते. अर्चना इतर मुला-मुलींसोबत बोलत असल्यामुळे तन्मय तिच्या चारित्र्यावर संशय घेत होता. यातून झालेल्या वादातून त्याने खून केल्याची माहिती पुढे आली. खून केल्यानंतर तो उदासपणे तिच्या मृतदेहाजवळ बसून होता. सायंकाळी त्याने त्याच्या नातेवाईकांना माझ्या हातून मोठी चूक झाल्याचे संगत मदतीचे आवाहन केले. या प्रकरणी सरकारवाडा पोलिस तपास करत आहेत.

पोलीस स्टेशनला देवून उत्तम चौगले याला शहरातील आयजीएम हॉस्पिटल येथे दाखल केले होते. परंतु त्याची परिस्थिती नाजुक असल्याने तेथील डॉक्टरांनी त्याला सांगली येथील सिब्बिल हॉस्पिटल येथे घेऊन जाण्यास सांगितले. त्याप्रमाणे लायकर यांनी त्याला पुढील उपचारासाठी सांगली येथील सिब्बिल हॉस्पिटल येथे दाखल केले. शिवाजीनगर पोलीसांनी या घटनेची दखल घेऊन घटनास्थळी भेट देवून घटनेचे पंचानामा करून संजय लायकर याच्या फिर्यादीवरून अज्ञात इसमाविरुद्ध गुन्हा दाखल केला होता. याच दरम्यान दि. ७ नोव्हेंबर २०२० रोजी उपचारादरम्यान उत्तम चौगले याचा मृत्यू सांगली सिब्बिल हॉस्पिटल येथे झाला. त्याच्या मृत्युनंतर पोलीसांनी अज्ञात इसमाविरुद्ध खनाचा गुन्हा दाखल करून तपास चालू केला होता. या घटनेचा तपास शिवाजीनगर पोलीसाबोरार स्थानिक गुन्हे अन्वेषणे पोलीस ही करत होते. गेल्या दोन महिन्यापासून पोलीस संशयीत आरोपीच्या मागावर झाले त्याच्यापेक्षेन या गुन्ह्याच्या तपास स्थानिक गुन्हे अन्वेषणाचे मापे नीव

हात. त्याचबाबर या गुन्हयाचा तपास स्थानके गुन्हे अन्वेषणचे स.पा.न
विकास याच्या मार्गदर्शनाखाली गुहे अन्वेषणचे पोलीस ही करत होते.
त्यांनी आपल्या खबर्यांना ही कामाला लावले होते. घटनास्थळी
पोलीसांना कोणताच पुरावा मिळालेला नव्हता. पोलीस या घटनेचा
तपास करत असताना घटनेच्या दिवशी उत्तम चौगुले याच्या कोण कोण
संपर्कात आले होते. तो कोणाला भेटला त्याच्याशी मोबाईलवरून
कोण बोलले याची चौकशी करत होते. पण पोलीसांना कोणताच मागमूळे
मिळत नव्हता. पोलीसांना घटनास्थळावरून एवढीच माहिती मिळाली
होती की, घटनेच्या दिवशी उत्तम चौगुले याचा एक मित्र त्याला
भेटायला आलेला होता. पण तो मित्र कोण आहे याची कोणालाच
काही माहिती नव्हती. फक्त मयत उत्तम चौगुले हा दारू पित होता.
त्याला दारू पिण्याचे व्यसन असल्याने सकाळ पासून संध्याकाळपर्यंत
दारू पित होता. त्याला भेटायला येणारे हे त्याचे मित्र ही दारू पिण्यारेच
होते. एवढ्या माहितीवरून पोलीसांनी तपास चालविला होता. जवळपास
हा तपास दोन महिने चालला होता.या घटनेची माहिती पोलीसांनी मालका
संजय लायकर याच्याकडून ही घेतली होती. पण त्यातून काहीच निष्पत्ति
होत नव्हते.स्थानिक गुन्हे अन्वेषणाचे पोलीसांना त्याच्या खबर्याने एक

खबर दिली की, मयत उत्तम चौगुले हा दारू चोरून विकत होता. त्याच्याकडे त्या दिवशी दारू पिण्यासाठी म्हणून लिंबू चौकातील नजीर मुळाणी हा आलेला होता. पोलीसांना हा एकच क्लॅय मिळाल्यावर पोलीस नजीर मुळाणी याच्या मागावर होते. पण तो पोलीसांना सापडत नव्हता. घटेनंतर तो इचलकरंजीतून पक्कन गेलेला होता. त्याचा मोबाईल ही स्विच ऑफ येत होता. पोलीस त्याच्या पाळतीवर होते. पोलीसांना उपाधिक्षक बी.बी. महामुनी यांच्या मार्गदर्शनाखाली स्थानिक गुन्ह्ये अन्वेषणाच्या पोलीसांनी नजीर याचा शोध प्यायला सुरुवात केली असता. पोलीसांना मंगळवार दि. १२ जानेवारी २०२१ रोजी तो एकांगावरी दारू अड्यावर मिळून आला. पोलीसांनी त्याला ताब्यात घेऊन त्याच्याकडे मयत उत्तम चौगले याच्या खूनाविषयी विचारले असता. तो पोलीसांना उडवाउडवीचे उत्तर देत होता. पोलीसांनी त्याला आपल्यांना खाकीचा प्रसाद दिल्यावर त्याने आपला गुन्हा कबुल करून पोलीसांनांना सांगितले की मयत उत्तम चौगले याच्याकडे लॉकडाऊनच्या काळात दारूचे विकत मिळत होती. मी त्याच्याकडून दारू विकत घेत होतो. पण घटेनेच्या दिवशी त्याने मला उधारीवर दारू प्यायला दिली नाही. त्यातून त्याचे माझे भांडण झाले. याचा राग मला आलेले होता. म्हणून मी डाव साधून रात्रीच्या वेळी तो संजय लायकर याच्या गोठयात झोपलेला असताना त्याच्या गळ्यावर माझियाकडील कटनरने त्याच्या मानेवर वारू करून त्याचा गळा चिरला आणि मी घटनास्थळावरून पक्कन गेलो. त्याने दिलेल्या माहितीवरून पोलीसांनी त्याला ताब्यात घेऊन अटक केली. मयत संजय लायकर याच्या फिर्यादीवरून पोलीसांनी उत्तम राजाराम चौगुले (वय ४६ मूळ साजणी सध्या .रा.लायकर मळा) नजीर रशिद मुळाणी (वय ३५, .रा.लिंबू चौक इचलकरंजी) याच्या विरोधात गु.र.जि.नं. ५३१/२०२० भा.दं.वी.कलम ३०२ प्रमाणे गुन्हा नोंदवून त्याला इचलकरंजी येथील मा.कोर्टसमोर उभे केले असता. मा.कोर्टनी त्याला चार दिवसाची पोलीस कोर्टी सुनावली होती. या घटेनेचा तपास पोलीस अधिक्षक बी.बी. महामुनी अप्पर पोलीस अधिक्षक यांच्या मार्गदर्शनाखाली शिवाजीनगर पोलीस स्टेशनचे पो.निरीक्षक श्रीकांत पिंगळे. स्थानिक गुन्हे अन्वेषण शाखेचे स.पो.नी.विकास जाधव, पोलीसांनी उपनिरीक्षक भागवत मुळीक आणि त्याच्या कर्मचाऱ्यांनी केला. यांनी घटेनेचा पुढील तपास शिवाजीनगर पोलीस स्टेशनचे पोलीस करत आहेत. अडूल दारूडयाचे दारूचे व्यसन हे काही केले तर सुट नाही, त्यातूनच तो सैरभैर होत असतो. त्याला दारू प्यायला मिळाली नाही तर तो कोणत्याही थराला जातो त्यातूनच अशा खूनासारख्या घटना घडतात. हेच या घटेनेवरून दिसून येते.

ध्यात त्याने दिला नाही ठरलेला .

हाकलून लावले होते. आता त्याच्यापुढे उदर निर्वाहाचा प्रश्न असल्याने त्याला नात्यातील मावस भावाची आठवण झाली. माणूसूसाठे गोत्यात आला की त्याच्याकडे सगळेजेण पाठ फिरवतात. अशावेळी त्याला नात्यातील जवळच्या माणसाची आठवण येते, तो माणूसूसाठे आपल्याला नक्कीच मदत करेल या अपेक्षेने ते त्याच्याकडे जातात. मुरीरलाही मावस भावाची आठवण झाली. त्याचा मावस भाऊ राजू गौस हा मिरज येथे रेबणे गढीत आपल्या कुटुंबासह राहयला आहे. त्याच्याकडून आपल्याला नक्कीच मदत होईल याची खात्री मुनीर याला होती. म्हणून तो राजू ऊर्फ रियज गौस या आपल्या मावस भावाकडे काम मागण्यासाठी मिरज येथे आला. राजू हा मिरज शहरात कांदाबटाटे, लसून विकत होता. तो या धंदयातील प्रसिद्ध व्यापारी होता. त्याला मिरज शहरात 'लसून राजा' म्हणून ओळखले जात होते. त्याच्याकडे त्याचा मावस भाऊ मुनीर शेख आल्याने त्याने ही त्याला मदतीचा हात दिला होता. त्याला आपल्या जवळ ठेवून घेऊन आपला लसून कांदाबटाटे विकण्याचा धंदा त्याला शिकविला. माल कुटून कसा आण्याचाची आणि तो मार्केटला कसा चढत्या दराने विकायचा हे सगळे राजू गौसने मुनीरला शिकविले हळूहळू मुनीर ही त्या धंदयात जम बसवू लागला. लसून राजा म्हणून प्रसिद्ध असलेला राजू गौस हा मिरजेतील प्रसिद्ध व्यापारी असल्याने त्याला इतर धंदयाविषयी आणि दोन नंबरधंदयाविषयी ही माहिती होते. या धंदयात किती पैसे मिळतात हे त्याला चांगले माहिती होती. वाळूची ठेकेदारी करणाऱ्याबरोबर राजू गौस याचा परिचय होता.

त्यातून त्याने मुनीराला वाळू धंदयात घुसविल. याथं धंदयात त्याला गुंतवत असताना मुनीराला त्याने काही अटी घातल्या होत्या. त्याला वाळूच्या धंदयात जम बसवून देताना त्याला सांगितले होते. या धंदयातून मिळणाऱ्या रक्कमपैकी महिना दहा हजार रूपये मुनीर याने राजूलां दयावे. तसेच मुनीर याची मांगले गावी एक गुंठा जागा आहे ती जागामुनीर याने राजू गौसला दयावी असे सांगितले होते. मुनीर ही या गोष्टीलां तयार झाला होता. त्याने तसे कबुल ही केले होते. त्यानंतरच राजू यानेमनीर याला वाळूच्या धंदयात उतरविले होते. स्रूवातीला काही महिने

सा माजाचं नेतृत्व करणारा माणूस हा पूर्वी चारित्र्यवान असायचा. आपली संस्कृती आणि परंपरा यांच्याशी बांधिलकी ठेऊन तो समाजातील लोकांचा विश्वास जिंकायचा आणि दुधात जशी साखर मिसळते तसाच समाजाशी एकरुप होऊन स्वतःला समाजकार्यात झोकून द्यायचा आणि अशाप्रकारे समाजासाठी वाहून घेतलेली माणसेच पुढे इतिहासात त्यांच्या कार्याने अजरामर ठरली. मग ते छत्रपती शिवाजी महाराज असोत. राष्ट्रपिता महात्मा गांधी असोत की जातीयवादाच्या विरोधात लढून दलीत शोषितांना त्यांचा न्याय हक्क मिळवून देणारे घटनाकार डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर असोत! हे सगळे इतिहास पुरुष आज कोट्यवधी भारतीयांचे आदर्श आहेत. पण त्यांच्यावर लोकांनी विश्वास का टाकला? तर ते चारित्र्यवान होते. त्यामुळे बदनामीचा एक शिंतोडा ही त्यांच्या चारित्र्यावर उडालेला नव्हता. आणि सार्वजनिक जीवनातील तेच त्यांचं भांडवल होत. आज मात्र परिस्थिती बदलली आहे. सार्वजनिक जीवनात चारित्र्याला कवडीचीही किमत राहिलेली नाही. कारण राजकीय प्रवासात नेत्यांची गाडी स्टेपनी असल्याशिवाय चालतच नाही. आणि लिव्ह इन रिलेशनशिप किंवा विवाहाबाबू अनैतिक संबंध ही तर आजच्या समाजाची ओळख बनली आहे. कारण घरचा नेहमीचा वरणभात खाऊन माणूस कंटाळलेला असतो. त्यामुळे त्याला उसठशीत कोंबड्या लागतात. अगदी बर्ड फल्यूवी साथ सुरु असली तरी सुद्धा! आणि हे सगळ येवढचासाठी सांगावस वाटतंय की सध्या एका मंत्र्यावरील कथित बलात्काराच्या प्रकरणामुळे महाराष्ट्रामधील राजकीय वातावरण तापले आहे. तसे पाहता भारतात पाश्चात संस्कृतीचे अनुकरण सुरु झाल्याने अनैतिक संबंध माणसाच्या जिवनाचाच एक भाग बनलेत. भले त्यातून किती जरी भानगडी, वादविवाद किंवा खून खराब झाला तरी हे आता थांबेल असे वाटत नाही.

कारण शारीरिक आकर्षण आणि त्यातून निर्माण झालेले वासना माणसाला स्वस्थ बसू देत नाही. मग तो माणू कुठल्याही क्षेत्रातला असो, विवाहित असो किंवा अविवाहित असो आपल्या लैंगिक भावनांना तो आवर घालू शकत नाही. त्यातच शालेय जीवनापासून पुढे कामाच्या निमित्ताने झाले पुरुष एकत्र येतात आणि कार्यालयात म्हणा किंवा कंपनीमध्ये म्हणा, जेव्हा त्वांमध्ये पुरुष एकत्र येतात तेव्हा त्यांच्या मनावात एकमेकांविषयी आकर्षण निर्माण होतेच. अर्थात या सगळ्यात नैसर्गिक गोष्टी असल्या तरी सुद्धा माणसाने स्वतःच्या मनावात आणि भवणावर नियंत्रण ठेवणे आवश्यक आहे आणि खाली करून राजकीय क्षेत्रात काम करणाऱ्या माणसाने तो चारित्र्याला जपणे खूपच आवश्यक असते. पण गेल्या काही वर्षांचा इतिहास पाहता सर्वाधिक व्यभिचार हा राजकीय क्षेत्रात बघायला मिळतो. अगदी विधिमंडळाच्या अधिवेशनात गपचूप मोबाईलवर बळ्यू फिल्म बघण्या इतपत राजकीय पुढाऱ्याचा चावट झालेत. अगदी घरात सुंदर पत्नी असतानाही बाहेर शेतकी खणाऱ्यांची संख्या दिवसोंदिवस वाढत चालली आहे. सरकाराची गर्भपात करण्यावर जर बंदी घातली नसती तर देशाची लोकसंख्या राजकीय पुढाऱ्यांनीच वाढवली असती. रेणू शर्मा नावाच्या महिलेने जर धनंजय मुंडे यांच्यावर बलात्काराचा आरोप केला नसता तर त्यांनी दुसरी बाई ठेवली आहे आणि तिच्यापासून त्यांना दोन मुलेही आहेत ही बाब महाराष्ट्राला कळलीच नसती. धनंजय मुंडे हे सामाजिक न्यायमंत्री आहेत मात्र त्यांची ही सामाजिक भानगड पाहिल्यावर बाकीच्या मंत्र्यांकडे सुद्धा लोक संशयाने बघायला लागले आहेत. तर सुशांत सिंग राजपूत आत्महत्या प्रकरणाचा चौकशीत एक

तरुण मंत्रावर सुशंतच्या सहकारी महिलेवर बलात्कार केल्याचा आरोप झाला होता. त्यानंतर राज्य मंत्रिमंडळातील मंत्रावर बलात्काराचा आरोप होण्याचे हे दुसरे प्रकरण आहे. यात आश्वर्याची गोष्ट अशी की बलात्काराच्या या भानगडी तीचार वर्षांनी उजेडात येतात आणि पीडित महिलाच त्वार उघडकीस आणतात. पण चौकशीत आता असे दिसून आहे की ज्या खडी पुरुषाचे प्रेम संबंध असतात त्यांच्या राजीखुशीने शरीर संबंध घडलेले असतात. आणि त्यांना मजवाटत असते, पण काही कारणावरून फिस्कटल की मग तमहिला आपल्यावर बलात्कार झाल्याचा कांगावा करी पोलिसांकडे धाव घेते. धनंजय मुंडेंच्या बाबतीत असेच झाल असावे. कारण ज्या महिलेने धनंजयवर बलात्काराचा आरोप केला आहे तिची मोठी बहीण धनंजय सोबत लिव्ह इरिलेशनमध्ये होती आणि त्यांना दोन मुलेही आहेत आर्थिधनंजयने हे स्वतः कबुल केलंय. इतकाच नव्हे तर आपल्यावर बलात्कार करणारी महिला आपल्याकडे सतत पैशाची मागण्य करून आपणास बळककमेल करीत होती असेही धनंजयमध्ये म्हणणे आहे आणि तसे असेल तर कदाचित या कथित मेव्हण्यासोबतही धनंजयचे तिच्या सहमतीने संबंध आले असतील त्यामुळे हा सगळा प्रकार काही नवीन किंवा गांभीर्यांचे घेण्यासारखा नाही, पूर्वी अशा गोष्टी बॉलीवुडमध्ये चालायचा आता राजकारणातही सुरु झाल्यात. मात्र सहमतीने केलेली शरीर संबंध हा बलात्कार नाही असा निकाल यापूर्वीच सर्वोन्यायालयाने दिलेला आहे. त्यामुळे बलात्काराचे हे कथित प्रकरण थोडे दिवस मीडियामध्ये चाघळले जाईल आणि नंतर शांत होईल. आणि आजकाल बॉलीवूड असो की राजकी

क्षेत्र असो नितिमत्ता लोकांमध्ये राहिलेली नसल्याने चारित्र नावाच्या शब्दाला कवडीचीही किंमत राहिलेली नाही. आणि तसेही आता लिहू इन रिलेशनशिपमुळे विवाह संस्था मोडीत निघाल्या आहेत. परिणामी कोण कुणाशीही किंतीही वर्ष मौजमजा करण्यासाठी एकत्र राहू शकतात. मन भरल की बाजूला व्हायचं आणि दुसरा बकरा किंवा बकरी शोधायची. समाज पूर्णपणे व्यभिचारी झालाय. वयात आलेल्या तरुण पोरांना पोरी ऐवजी लग्न झालेल्या बायका आवडायला लागल्या इतकी विकृती समाजात फोफावली आहे. त्यामुळे आणखी काही वर्षांने कुत्रा-कुत्रीचा जागी रस्त्यावर तशा अवस्थेत माणसे दिसू लागतील. येवढं समाजाचं अनधापन झालेलं आहे. माणसाने बदलत्या काळानुसार स्वतःमध्ये बदल करायलाच हवा, याबाबत दुमत नाही. मात्र हा बदल आपल्या सामाजिक जीवनाला कलंकित करणारा असता नये. प्रत्येक बदल हा माणसाच्या जीवनाला स्थैर्य, सुख, शांती आणि समाजातील त्याची प्रतिमा उंचावणारा असायला हवा. मात्र आजकाल माणूस पैसा आणि भौतिक सुखाच्या सतत मागे असल्याने त्यानुसारच त्याची मानसिकता बदलत चालली आहे आणि रुजी देहाच्या आकर्षणातून तो सतत वासनेच्या आहारी जाऊन व्यभिचारी बनतोय. परिणामी घरात हक्काची पत्नी असतानाही त्याला उकिरडे हुंगण्याचे व्यसन लागले आहे आणि त्यातूनच निती अनिती यातला फरक तो विसरून गेलाय आणि आता तर अनैतिक संबंध हा त्याच्या जीवनाचा एक भाग बनला आहे. त्यातूनच समाजात धनंजय मुंडे सारख्या प्रवृत्ती जन्माला येतात. रेणूने धनंजयवर केलेले बलात्काराचे आरोप जरी खोटे असले तरी विवाहित असताना त्याने रेणूंच्या बहिणीशी अनैतिक संबंध ठेवणे आणि त्याची उघडपणे कबुली देणे हे सार्वजनिक जीवनात चालणारे नाही. लोक अशा गोर्धना कदापि स्वीकारणार नाहीत.

चारिश्य कल्लोळ !

२० २० हे वर्ष कोरोना वर्ष म्हणून इतिहास
ओळखले जाईल. कारण गत वर्षात
कोरोनाने जगभर हाहाकार माजला होता.
कोरोनाचा प्रादुर्भाव रोखण्यासाठी संपूर्ण जगात
लॉकडाऊन करण्यात आला आणि या
लॉकडाऊनमध्ये सगळे उद्योग धंदे बंद ठेवण्याचा
पाळी आल्याने संपूर्ण जगाची अर्थव्यवस्था
कोलमडून पडली होती. जवळपास एक कोटी
लोकांचा कोरोनाने बळी घेतला. त्यामुळे
कोरोनाची ही भयानकता लक्षात घेऊनच गेल्या
अनेक महिन्यांपासून जगभरातील शासक योग्य
प्रतिबंधक लस बनवण्यासाठी संशोधन करीत
होते. आणि तब्बल आठ महिन्यांनी का होईना
भारतासह काही देशांना कोरोना प्रतिबंधक लस
बनवण्यात यश आले

भारतातील सिरम
इन्हीट्यूटमध्ये जेव्हा ही लस
बनत्याचे लोकांना समजले
तेंहा लोकांच्या आनंदाला सीमा राहिली नाही.
पण काही राजकीय नेत्यांना या कोरोना लसीमध्ये
मुद्दा राजकारण दिसू लागले. ही लस भाजपची
असल्याने आपण ती घेणार नाही असे एका
नेत्याने जाहीरपणे सांगून टाकले. तर दुसऱ्या
पक्षाने या लसीवर संशय व्यक्त करताना ही लस
अगोदर मोर्दींनी घ्यावी, नंतर आम्ही घेऊ असे
सांगून टाकले.

डॉकटर, शास्त्रज्ञ, कलावंत, पत्रकार हे सहसा
कुठल्या पक्षाचे नसतात. त्यांची आपल्या
व्यवसायाशी बांधिलकी असते, तरी मुद्दा अशा
लोकांविषयी संशय घेऊन त्यांच्या विषयी
गैरसमज पसरवले जातात. सिरम इन्टीट्यूटची
लस ही अनेक महिन्यांच्या संशोधनाच्या नंतरच
बनवण्यात आली. त्या लसीच्या अनेक चाचण्या
झाल्या जागतिक आरोग्य संघटनेने सर्व संबंधित
संघटनांची मान्यता मिळाल्या नंतरच सरकारने ही
लस लोकांपर्यंत पोहचवण्यासाठी आवश्यक ती
सर्व यंत्रणा उभारली आणि शनिवारी विविध
केंद्रांवर प्रत्यक्षात लसीकरणाला सुरुवात झाली.
भारतातील हे क्रांतिकारी लसीकरण असल्याने
देशवासीयांनी या लसीकरण मोहिमेत भाग घेऊन
केवळ सरकारवरच नव्हे तर आपल्या शास्त्रज्ञांवर
विश्वास दाखवायला हवा! कारण ही लस
संशोधकांनी बनवली आहे आणि हे संशोधक
कुठल्याही पक्षाचे नव्हते. केवळ कोरोनापासून
अखंड मानव जातीचे रक्षण व्हावे या एकाच

त्यानी दिवस रात्र एक करून ही लस
यामुळे लसीच्या खरेपणावर
नी संशय घेऊ नये. कोरोना प्रतिबंध
वावासी मोठ्या आतुरेने वाट पाहत
ले या लसीकरणाला शनिवारी
देवशी प्रचंड प्रतिसाद मिळाला. तीन
ली जाणारी ही लस पहिल्या टप्प्यात
दोद्धांना दिली गेली. कारण
च्या काळात या कोऱ्हीड योद्धांनी
दूर होऊन कोरोना बधिताची सेवा
त कित्येक कोऱ्हीड योद्धांचा मृत्युही
मुळे सर्वांत प्रथम त्यांचं लसीकरण
होते.

प्रसादावक त्रिमाय पद्मा जाग नुवु
शहरात होता. त्यामुळेच
कदाचित महाराष्ट्राला
मुरवातीला ५० हजार तर
दिल्लीला ३१ हजार डोसचे
यात आले. राज्यात २८५ केंद्रावर है
मोहीम राबवण्याचे काम सुरु झाले
नावर लस येईर्पर्यंत लोकांच्या जीवा
पण आता मात्र लोकांनी सुटकेचा
कला आहे. त्यामुळे राजकीय नेत्यांना
एकांकडे राजकारणाच्या चष्प्यातून न
राष्ट्रीय कर्तव्य म्हणून पहावे आणि व
मोहिमेसाठी सरकारला सहकार्य करावा
तीवन मरणाचा प्रश्न आहे तिथे सहसा
कारण करू नये. कारण कोरोनाचा
खण्यासाठी जेंब्हा लॉकडाऊन करण्या
त्या कालावधीत अनेकांच्या नोकच-
कांवर उपाशी मरण्याची पाढी आली
कुठलाही नेता लोकांना मदत
देणे आला नाही. पण आता कोरोना
लस उपलब्ध झाल्यावर मात्र त्या
कारण करायला एक एक पुढारी पुढे
मुळे अशांना खेरे तर जोड्यांनी

व.
गोष्टीत राजकारण कसले करताय.
लस असुरक्षित वाटत नसेल तिच्या
ल तर तुम्ही घेऊ नका! पण या
लोकांमध्ये गैरसमज पसरवू नका.
भीती पसरवू नका. कारण अगोदरच
दहशतीमुळे लोक संभ्रमित झाले हो
भाणखी संभ्रम निर्माण करू नका!
ल नंबर : ७०२१४७६१५३

हॉटसेल्स वापरावे का सिम्बल ?

व्हा द्रमअपच्या नव्या पालासोबद्दल सध्या
सगळ्याच मित्र मंडळी, कुटुंबीय आणि
कार्यालयीन चॅट रुम अर्थात ग्रुपमध्ये चर्चा सुरु
आहे. फेसबुकची मालकी असलेल्या इंस्टेट
मेसेजिंग अंप म्हणजे व्हॉट्सपने आपली टर्म्स
आणि प्रायव्हसी पॉलिसीला अपडेट केले आहे.
याचे नोटिफिकेशन अर्थात सूचना भारतात ५
जानेवारीपासून वापरकर्त्याना देण्यात आल्या. ८
फेब्रुवारीपासून ही नवी पॉलिसी लागू होणार आहे
त्यामुळे यापूर्वीच पॉलिसीतील नियम व अटींचा
स्वीकार करणे अनिवार्य असणार आहे. अन्यथा,

जापले व्हॉट्सअप अकाउंट डिलाइ हाणार असल्याच सांगितले आहे. नव्या पॉलिसीची सूचना आल्यानंतर सर्वच माध्यमांवर याविषयी चर्चा सुरु झाली. व्हॉट्सअपची नवी पॉलिसी तुम्ही स्वीकारली असेल तर, तुमची गोपनीय माहितीची गुप्त राहिलेली नाही. देशात बर्फवृष्टी पाहायला, तुम्ही मनाली जात आहात की शिमल्याला ही माहिती तुमच्या मित्र मंडळीना एकवेळ मिळाणार नाही. मात्र व्हॉट्सअपला नक्की मिळेल. तुम्ही व्हॉट्सअपद्वारे सतत ट्रॅक होणार. तुम्ही कोणत्या ठिकाणी आहात, व्हॉट्सअप कॉलिंगवरून कोणाशी संपर्क साधता, काय बोलता, कसले आर्थिक व्यवहार करता याची माहिती व्हॉट्सअपवर असेल. व्हॉट्सअपचं प्रत्येक व्हर्जन युजर्सची चिंता वाढवते आहे. नवी पॉलिसी स्वीकारल्यावर, आपली गोपनीय माहिती सार्वजनिक होईल. अशा आशयाच्या बातम्या अनेक ठिकाणी प्रसिद्ध झाल्या यामुळे नागरिक घाबरले. अनेक जण व्हॉट्सअप सोडून इतर अॅप वापर मुरू करण्याबाबत विचार करू लागले. मुळात आपण आपले जीपीएस बंद ठेवले तरी आपण कुठे कुठे जाते हे ट्रॅक होत असते. आपले कॉन्टॅक्ट नंबर, मेसेज, पैशांची देवाण घेवाण, कॉल रेकॉर्डिंग होतच असते.

युरा, रायकर आणि शहर पक्की हो राय नाहीतो आर
अर्थात आर्टिफिशियल इंटेलिजन्सद्वारे गोळा केली जाते.
तिचा वापर केला जात नाही असा दावा सर्वजण
करतात. तसेच या नव्या पॉलिसीत म्हटले आहे.
फेसबूक आपला व्यवसाय बाढवण्यासाठी हे करत
आहे. त्यांच्या विरोधात अनेक बातम्या पाहून त्यांनी
माहितीचा गैरवापर करणार नाही याबाबत जाहिरातीही
दिल्या. आता प्रश्न उरतो, व्हॉट्सपचा वापर करावा की
आणखी कोणत्या पचा वापर करावा. आपण व्हॉट्सप
वापरतो कारण, हे प सर्वजण वापरतात, सर्वांमध्ये
लोकप्रिय आणि फुकट आहे. इतर प तेवढे वापरण्यास
सोपे, लोकप्रिय, जनमान्य नाहीत. या काही दिवसांमध्ये
टेलिग्राम, जिओ चॅट, वाईबर इत्यादी पर्याय व्हॉट्सप
साठी दिले जात आहेत. खेरेतर हाईक सुधा भारतीय
पर्याय होता मात्र हे अॅप बंद होत आहे. पण गळीपासून
दिल्लीपर्यंत सिग्रल याच पची चर्चा सर्वत्र होत आहे.

व्हॉट्सअॅप आणि सिग्रल या दोन्हीचा कोफाउंडर
ब्रायन अक्टन नावाचा माणुस आहे. फेसबुकने
व्हॉट्सअॅप विकत घेतल्या नंतर २०१७ मध्ये ब्रायन
व्हॉट्सअॅपमधून बाहेर पडला. व्हॉट्सअॅपचे
मॉनिटायझेशन कसे करावे यावर मतभेद झाले होते.

त्यासाठी त्याने त्याला मिळणाऱ्या ८५० मिलियन
डॉलर्सवर पाणी सोडले. पुढे अकट्टन यांनी सिग्रल
फाऊंडेशन सुरू केलं आणि ५० मिलीयन डॉलर
गुंतवून सिग्रल हे अप तयार केलं. सिग्रल
फाऊंडेशन ही एक नॉन प्रॉफिट संस्था आहे.
आणखी एक गमत म्हणजे सुरक्षित कम्युनिकेशन
साठी व्हॉट्सूप अप आणि सिग्रल ही दोन्ही अपलब्ध
एकच सेक्युरिटी प्रोटोकॉल अर्थात सुरक्षा
नियमावली वापरात. दोन्हीमध्ये एंड टु एंड
एनक्रिप्शन आहे. एंड टु एंड एनक्रिप्शन म्हणजे
आपण पाठवलेला मेसेज ज्याला पाठवला आवडे

ताच करत इक्रारच कर राकांवा बाका कुणाहा नाहा,
अगदी हे अप्स स्वतःही पाहू शकत नाहीत. शिवाय
तुम्ही शेअर केलेली माहिती फक्त आणि फक्त त्याच
फोनवर साठवली जाते. आय-क्लाऊड, गूगल ड्राईव
अशी कुठेही नाही. मात्र सिग्नलचा मेटा डेटा पण
एनक्रीटेड असतो. मेटा डेटा म्हणजे, आपण
पाठवलेल्या डेटाबादलची माहिती होय. जसा की कुणी
कुणाला किती वाजता मेसेज पाठवला, किती जणाना
पाठवला, किती वेळा पाठवला इत्यादी डेटा एनक्रीटेड
असल्याने सरकार, पोलीस किंवा कुणीही हा डेटा बघू
शकत नाही. त्यामुळे सिग्नल गोपनीयता अधिक जपत
असल्याचे दिसून येते. सिग्नल हे कोणत्याही सोशल
मीडिया सोबत जोडलेले नाही आहे. पण
व्हॉट्सॲपप्रमाणे स्टेट्स ठेवण्याचे फीचर यात नाही
आहे. सध्या जगभरात याचे २ कोटी ॲक्टीव्ह युजर्स
आहेत. आयओएस, गूगल, विंडोज आणि अगदी
लिनक्सवरही सिग्नल उपलब्ध आहे. सिग्नल फ्री तर
आहेच. शिवाय यात जाहिराती नाहीत आणि ऑनलाईन
जाहिरातदारांना तुमची माहिती विकलीही जात नाही.
पण नेमके कोणते वापरावे की व्हॉट्सपच वापरावे हा
सर्वस्वी प्रश्न आपण स्वतः घ्यायचा आहे.

लातूर जिल्ह्यात प्लास्टिक मांजा व प्लास्टिक यावर कायमस्वरूपी बंदी -जिल्हाधिकारी बी.पी.पृथ्वीराज

लातूर/करकरे आंबादास

A photograph of a man with dark hair and glasses, wearing a light blue long-sleeved shirt over a black vest. He is seated at a desk with a microphone and a nameplate that reads 'राज्याधिकारी' (State Minister). He is gesturing with his hands while speaking. The background is a plain, light-colored wall.

हे सासाहिक वृत्तपत्र मालक, मुद्रक व संपादक धनराज (लक्ष्मणराव) शंकरराव पाटोळे यांनी एस.आर. पब्लिकेशन, मोहन अर्जुन कंप्याऊंड, शॉप नंबर ८,९,१० घरटनपाडा, वैशालीनगर बस स्टॉप, दहिसर पुर्व, मुंबई-६८ महाराष्ट्र येथे छापून नव निशीगंधा अपार्टमेंट, मनवेलपाडा रोड, विश्र (पूर्व), ता.वसई, जि.पालघर येथून काशित केले. आरएनआय नं. एमएचएमएआर २०१२/४५५५२. न्यायकक्षा (वसई), वसई कार्यालय, साईद्वारा अपार्टमेंट, शॉप नं.४, विशालनगर, अंबाडी रोड, माणिकपूर पोलिस स्टेशन जवळ, ता.वसई (पश्चिम), जि. पालघर. फोन नंबर ०२५०-२३४५९५९, मोबॉल : ९४९०९११/११३३. कार्यालयी संपादक : गारेग मार्टंड चतुर्वा महाराष्ट्रात्क (मार्गदर्शन) : ग्राम पाटोळे कागदेशी मल्यापां : अॅट अनिल मांडभोगे चायकक्षा-तर्मां. E-mail : crimesandhvayasai@gmail.com, whatsapp No. 9890718873. Website: www.crimesandhva.com

